

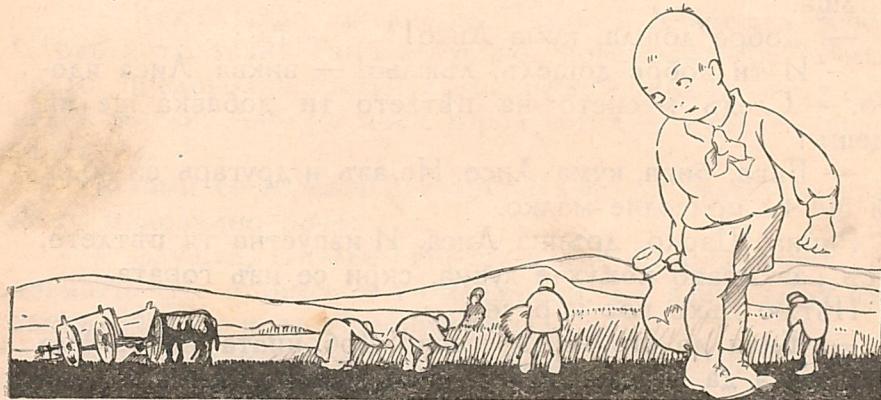

КОТОРЪ, КОТОРЪ...

Которъ, которъ, которакъ,
зная те, че си юнакъ:
генишъ птички,
колко щешъ,
а пъкъ мишкитѣ, горкички,
дебнешъ, хващаши и ядешъ.

Азъ на прага
тропнахъ съ кракъ,
ти подскочи и избѣга
горе на тавана чакъ.
Которъ, которъ, которакъ,
азъ съмъ по-голѣмъ юнакъ!

В. Ив. Стояновъ

ПАТИЛАНСКИ ИЗВОРЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМѢХУРКА

Драги ми Смѣхурко,

Азъ пакъ продължавамъ писмата за село. Нищо, че срѣдъ зима за лѣто разказвамъ. Тѣй и въ студоветѣ топло ще ни бѫде.

Една сутринь рано чично Коста рече:

— Трѣгвайте, жетвари! Днесъ почваме вече. Първомъ ще поженимъ голѣмата нива, що е най-далече.